

[Ib Jakobsen]

været på de betingelser, Danmark har været stillet over for, når der skulle købes olie eller gas, om handelspartnerne har været de multinationale selskaber, eller der har været tale om private danske selskaber. Hvad enten der har været tale om produkter indvundet i den arabiske del af verden eller produkter indvundet af danske selskaber i Nordsøen, har eksempelvis betalingen for disse produkter altid skullet afregnes i dollars, og de danske selskaber har egenrådigt kunnet bestemme udviklingen i fortjenesten. Jeg vil derfor gerne stille ministeren det spørgsmål, hvordan han forestiller sig, at samfundet kan sikre sig det rimelige udbytte, som han ønsker ifølge redegørelsen, først og fremmest i forbindelse med den yderligere efterforskningsaktivitet.

Hvad angår de miljømæssige investeringer, glæder jeg mig også over de bemærkninger, ministeren kommer med i redegørelsen om miljøfaktorens betydning i energiplanlægningen, og jeg kan i grunden ikke lade være med at sige, at det egentlig er fantastisk, at vi i en energipolitisk redegørelse fra en borgerlig minister har været fri for et eneste sted i redegørelsen at stifte bekendtskab med ordet atomkraft. Nu var der godt nok en her i salen, som bragte emnet på bane, nemlig hr. Behnke, som ved indførelse af atomkraft kunne se den lysere fremtid for sig. Man må i hvert fald sige, at lyset for hr. Behnke er slukket, idet man jo kunne forstå, at en af årsagerne til, at han kunne se uran som en renere, en bedre og en mere hensigtsmæssig energikilde, var den, at han sammenlignede de udslip, man kender fra atomkraftværker, med en ildebrand i Køge. Det siger måske noget om hr. Behnkes niveau, når man taler om miljøfaktoren i forbindelse med energipolitikken; derfor vil jeg også gerne over for hr. Behnke, som ikke tidligere ville svare, gentage det spørgsmål, som min gode kammerat Berlau stillede til hr. Behnke, om han kunne forestille sig, at det var de danske gangstere i det danske erhvervsliv, som hr. Behnke kunne forudse, forventede og kunne tænke sig skulle være dem, der skulle styre uranproduktionen her i landet. Vi ved jo, at disse gangstere ingen midler skyer, hvis de har profitmuligheder for øje. Så har man, ligesom man oplever det i Vesttyskland, fundet nogle fiduser med bl.a. at eksportere spaltbart materiale til f. eks. Gaddafi i Libyen. Jeg kunne da godt tænke mig, om hr. Behnke kunne ac-

ceptere, såfremt det var danskere, det drejede sig om, at noget sådant fandt sted i Danmark, for det ville jo være konsekvensen, hvis man skal følge hr. Behnkes syn vedrørende indførelsen af atomkraft.

Men når miljøfaktoren har fået den plads i redegørelsen, skyldes det selvfølgelig også, som ministeren selv understregede det, den miljødebat, der har været ført i de seneste år. Det er jo ikke, fordi miljøministeren lige pludselig er blevet en viis person, når det drejer sig om miljø i forbindelse med energien, men fordi den borgerlige regering har været presset af de folkelige bevægelser, der er opstået, og som har deltaget i debatten. Jeg vil derfor i denne forbindelse takke de miljøorganisationer og miljøaktivister, der gennem årene har præget debatten på en positiv måde, så heller ikke regeringen har kunnet komme uden om den miljømæssige faktor.

Jeg skal også erkende, at der er positive miljømæssige tiltag i redegørelsen, men som jeg sagde i indledningen, er der ikke tale om de store visioner, og det skyldes først og fremmest, at hele udgangspunktet er forkert. Ministerens udgangspunkt for de miljømæssige investeringer er udelukkende at sikre, at investeringerne er i overensstemmelse med industriens konkurrenceinteresser, og derfor må jeg altså sætte et stort spørgsmåltegn ved, om der kan opnås den reduktion af forureningen, som ministeren forestiller sig i forbindelse med industriens energiforbrug. Der er overhovedet intet belæg for at tro, industrien skulle vise hensyn til miljøet, sådan som ministeren forventer. Det ville vel nok være udtryk for den største grad af naivitet at forestille sig – med de erfaringer, vi har fra miljøsvinene i det danske erhvervsliv – at man fra den kant skulle tage hensyn til miljøet. Derfor synes jeg naturligvis heller ikke, at der skal tages med fløjlschandsker på erhvervslivet, sådan som regeringen ønsker det.

Nu kan jeg se lampen lyse. Det er noget lort, for jeg har meget at skulle have sagt endnu. Undskyld udtrykket, det var ikke så godt. Men jeg skal prøve at fatte mig i korthed.

Også med henblik på hele det miljømæssige aspekt anser vi det for nødvendigt, at der sker en omlægning af afgiftspolitikken. Sådan som det er i dag, er afgiftspolitikken først og fremmest rettet mod den del af befolkningen, hvis energiforbrug er i nøje overensstemmelse med de mest elementære behov, og derfor er der for